

Beslutninger i Holsteen ere aldeles nødvendige efter den tydske Forbundsret. Dette sær- vende Begreb, som altid er blevet brugt mod Folkene, og som hvert Aar giver større Gjylde og Kraft — tydske Begreber og tydske Foranstaltninger, som man i Genhedens Navn vil søge at overføre fra Holsteen ogsaa paa Heels- statens andre Dele. Saaledes viser det sig da, at den administrative Heelsstat bliver absolutistisk og tydsk (Hør!). En saadan Heels- stat skal aldrig finde mit Minde.

Jeg er, ved at følge den høitærede Finants- minister, kommen ind i en Række af saa al- mindelige Betragtninger, at jeg for Diebliffet ikke vil gaae ind paa de mange Enkeltheder, hvortil hans Foredrag kunde give Anledning. Jeg vil derfor slutte med at udtale den Over- beviisning, at vi for Tiden ikke have Valget mellem et Danmarks Rige til Eideren, der kun staaer i dynastisk Forbindelse med Holsteen og Lauenburg, og en Heelsstat; men ligesaa vist er det min bestemte Overbeviisning, at vi have Valget imellem, om den det hele danske Monarchie omfattende Heelsstat skal blive con- stitutionel og dansk, eller om den skal blive absolutistisk og tydsk Heelsstat. Hvilken af Delene den skal blive, er afhængigt af, om vi komme til den gennem en fælles Forfatning, eller vi komme til den ad den ad- ministrative Vej. Derfor har den ærede Fi- nantsminister fuldkommen Ret i, at der er en stor og dyb Modsatning mellem disse to An- skuelser, og, idet jeg gjentager den Erklæring, at, hvis jeg faaer Leilighed til at deeltage i Forhandlingerne om en Fællesforfatning, skal jeg efter bedste Gyne stræbe at bringe det Bedstmulige ud deraf, og, langt fra at lægge Regjeringen Hindringer i Veien, hjælpe den til fad denne Vej at komme til en Heelsstat, der er forenelig med Danmarks Værd og Vel- færd, og hvori Holsteen bliver filllet saaledes, at, dersom Tydslands Udvikling skulde gjøre det nødvendigt, det da lempeligt kunde anvises en tilsvarende særlig Stilling, uden at sonder- rive Riget og uden at sonderbryde Genheden i de Punkter, hvori den var mulig. Men jeg erklærer tillige, at jeg vil gjøre, hvad der staaer i min Magt, til at gjøre det umuligt for denne eller hvilkensomhelst Regjering, at

komme til Heelsstaten ad en anden Vej end igjennem en fælles Forfatning (Hør! Hør!).

Finantsministeren: Den væsentligste Deel af den ærede sidste Talers Foredrag skal jeg fortiden ikke gaae imøde, overladende til min ærede Collega Premierministeren, hvorvidt han maatte finde sig foranlediget dertil; derimod er der en Bemærkning af den ærede Rigs- dagsmand, som jeg ikke tør lade uberigtiget, fordi den beroer paa en meget væsentlig Mis- forstaaelse. Den ærede Rigsdagsmand har op- fattet, at jeg skulde have sagt — om det var idag eller under Sagens 1ste Behandling, det var ikke klart — at der var forberedt Un- dersøgelse om Tiltrædelse fra dansk Side til et tydsk Toldforbund; (Behmann: at Spørgsmaalet var reist!) men det har jeg aldeles ikke sagt. Den ærede Rigsdagsmand forekommer mig flere Steder i sit Foredrag at være tilbøielig til ikke ganske correct at opfatte, hvad man siger, og i dette Tilfælde forekom- mer det mig, at jeg saameget snarere kunde være berettiget til at fordre, at han havde holdt sig correct til de Uttringer af mig, hvor- til han sigter, som de forlængst ere trykte i Tidenden og saaledes foreligge. Under Sa- gens 1ste Behandling mindes jeg, som Beviis- middel for, at, naar man vil tage Hensyn til det tydske Forbund, hvis der endelig skulde være Tale om den moralske Attractionskraft, Tydskland udøvede, saa indskrænkede dets Indflydelse sig ingenlunde til Holsteen eller Slesvig, men gif meget videre; jeg mindes som Beviis herfor at have anført, at der for en Deel Aar tilbage fra visse Mænds Side, som jeg ikke navngav og ikke behøver at navngive, var steet Un- dersøgelse, om ikke hele Danmark kunde staae sig ved en Forbindelse med det tydske Toldforbund; men fra min Side er der ikke fremsført Uttrin- ger, som kunne foranledige en saadan Mis- forstaaelse som den, at der skulde være Tale om, at noget saadant Skridt skulde være gjort fra den danske Regjerings Side, eller endnu mindre, at den nærværende danske Regjering skulde have tænkt derpaa.

Behmann: Maa jeg bede om Ordet for at gjøre en personlig Bemærkning.